ଶ୍ରୀଧରନ୍ କଲ୍ଲାତ୍

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 26, 1995

[ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେବା ନିୟମ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଆଦେଶ - ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରୁ ବିଭାଗକୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଛି - କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ ।

ନ୍ୟାୟିକ ସୌଜନ୍ୟ

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ- ରାୟ ଦ୍ୱାରା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରାୟରେ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ୀକରଣ - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାରମ୍ଭ କରିବାର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଛି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତବ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଏହି ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ନ୍ୟାୟିକ ଅନୌଚିତ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଯିଏକି ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ରେଳବାଇରେ ଟିକେଟ୍ ସଂଗ୍ରାହକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଯାତ୍ରା ଟିକେଟ ପରୀକ୍ଷକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ, ସେ ରେଳବାଇ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ(RSO) ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳକୁ ଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ 2.2.73 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୂଳ ବିଭାଗକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତିରେ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିବାରୁ, ଆବେଦନକାରୀ

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀରେ ଚୟନ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା **1963** ରୁ ଗଣତି କରାଯିବ ।

ରେଳବାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ତଥା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅସଫଳତାପୂର୍ବକ ଭାବରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା **1963** ରୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ କେତେକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନଥିଲେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ରେଳବାଇ କେବଳ ସେହି ବିବାଦ ଉଠାଇ ନଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା, ବରଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ସମାଧାନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଉପରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇନଥିଲେ, ବରଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ନିୟମାବଳୀ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଥିବାରୁ ଏହାର କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ୍ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :**1.**ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନ୍ୟାୟିକ ସୌଜନ୍ୟ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା **।[830- B]**

2. ସେବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯେଉଁଠାରେ ନିୟମର ବୈଧତା କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଜଡିତ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଯେକୌଣସି ଆଦେଶ ଯାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରେ ତାହା ବିଭାଗ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ **14** ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତିତା କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ବିଭାଗକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରୁ

ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ପୂର୍ବ ଆଦେଶ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ କେବଳ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ଯାହା ନିୟମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଷୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତତାକୁ ବ୍ୟାହତ କରିପାରେ ।[832- A- B]

3. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ହେବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସରେ ଗମ୍ଭୀର ଅନୌଚିତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଏପରି ଅଭ୍ୟାସକୁ ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ରାୟ ରେଳବାଇ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । ଏହା ପୁଣି ଥରେ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଏପରି ଅବାଞ୍ଛିତ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅର୍ଥ ଏବଂ ସମୟ ଅପଚୟ ସହିତ ଜଡିତ ଦୀର୍ଘ ମକଦ୍ଦମାରେ ପରିଣତ ହୁଏ । [831-F-G]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3565/1989 ।

1986 ମସିହାର ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 513/1986ରେ ମାଡ୍ରାସରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର 26.11.87ତାରିଖର ବିଚାର ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀ, ସୁଶ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ (ଏନ୍. ପି.) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ମାରିୟାରପୁଥମ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅରୁଣା ମାଥୁର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଏହି ଆବେଦନ କୌଣସି ଜଟିଳ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରକ୍ତିକର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରେ କାରଣ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଉପରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇନଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିୟମାବଳୀ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ମନେହେବାରୁ ଏହାର କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରଭାବ ନଥିଲା ବୋଲି ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ନ୍ୟାୟିକ ସମିତି ଏବଂ ଯଥାର୍ଥତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ଆମେ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରୁନାହୁଁ ।

1950ରେ ଟିକେଟ୍ ସଂଗ୍ରାହକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1951 ରେ ଯାତ୍ରା ଟିକେଟ୍ ପରୀକ୍ଷକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1960 ମସିହାରେ ସେ ରେଳବାଇ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ (ଆର. ଏସ. ଓ.) ଭାବେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ପ୍ରାୟ 12 ବର୍ଷ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ 2.2.73 ରେ ମୂଳ ବିଭାଗକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।ଏହାକୁ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ରେଳବାଇ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଚୟନ ଆଧାରରେ ହୋଇଥିଲା ।ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ଏହି ପଦବୀ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଏହା ଏକ ପଦାଧିକାର ସମୟ ବୋଲି ରେଳବାଇର ଦାବି କରିବା ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରିକି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏସଏଲପି ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ପୁଣିଥରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ରେଳବାଇକୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଗ ପଦବୀକୁ ଚୟନ ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଗ ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା 1963 ରୁ ଗଣନା କରାଯିବ । ଏହି ଆଦେଶକୁ ରେଳବାଇ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ରେଳବାଇ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏସ୍. ଏଲ୍. ପି. କୁ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରାଗଲା । 1983 ମସିହାରେ ରେଳବାଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା 1963 ମସିହାରୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲା ।

ଏହିପରି ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଜଣେ ଏସ୍. ରାମକୃଷ୍ଣ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 6) ଯିଏ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିରୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନଥିଲେ,

ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପରେ ଏହାକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସେ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଏସ୍.ଚକ୍ରଧର ରାଓ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5) ଦାବି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ପୂର୍ବ ଆବେଦନ ସହିତ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏହି ଆବେଦନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ । ଯାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଦୁଇଥର ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ରେଳବାଇ ପୁଣିଥରେ ସମାନ ବିବାଦ ଉଠାଇ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ରେଳବାଇର ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି,

"ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଆବେଦନରେ ରେଳବାଇ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର କାଉଣ୍ଟରରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଶ୍ରୀଧରନ୍ RSO ଭାବରେ ବଜାୟ ରହିବା କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି ପାଇବା କିମ୍ବା ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ପାଇଥିବା ପାରିଶ୍ରମିକର ସୁରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ, ବରଂ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପାଇଁ ହକଦାର ହେବେ ।"

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ :-

"(i) ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତାରିଖ 22.5.1979ର ଶ୍ରୀଧରନଙ୍କୁ 1.1.1979ରୁ CTTI ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବୈଧ କି;

(ii) ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ 16.6.1979 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଶ୍ରୀଧରନଙ୍କୁ 20.10.1975ରୁ CTTI ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ସଠିକ୍ କି ?

(iii) ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ 21.6.1979 ତାରିଖର ଶ୍ରୀଧରନଙ୍କୁ କେବଳ ସହାୟକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଅଧିକାରୀ ପଦବୀ ପାଇଁ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିଥିବା ଆଦେଶ ବୈଧ କି;

(iv) ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ 24.5.1980 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଶ୍ରୀଧରନଙ୍କୁ ଜନସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ବୈଧ କି ?

(v) ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ 27.1.1983 ତାରିଖର ଆଦେଶ 1964 ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଗରେ ଶ୍ରୀଧରନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବୈଧ କି ? "

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଚାରୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗର ସମାଧାନ ହେବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରି ଗମ୍ଭୀର ଅନୌଚିତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଏପରି ଅଭ୍ୟାସକୁ ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଛି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନଥିଲେ । ଏହି ରାୟ ରେଳବାଇ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । ଏହା ପୁଣି ଥରେ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଏପରି ଅବାଞ୍ଛିତ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅର୍ଥ ଏବଂ ସମୟ ଅପଚୟ ସହିତ ଜଡିତ ସଂରକ୍ଷିତ ମକଦ୍ଦମାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ।

ଧାରଣା କରାଯାଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିରୀକରଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ କାରଣ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମୂଳଦୁଆ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଆଦେଶ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ ନକରି ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏପରି ଆବେଦନର ପରିସର ସୀମିତ ହୋଇପାରେ । ସେବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯେଉଁଠାରେ ନିୟମର ବୈଧତା କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଜଡିତ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଯେକୌଣସି ଆଦେଶ ଯାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରେ ତାହା ବିଭାଗ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇଥାଏ। ଯଦି କୋର୍ଟ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପକ୍ଷପାତିତା କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ବିଭାଗ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ପୂର୍ବ ଆଦେଶ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ଯାହା ନିୟମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଷୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିପାରେ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା S.L.P. ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦାବି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବ । ଆବେଦନକାରୀ ରେଳବାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାର ହକଦାର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ

ଯେହେତୁ ରେଳବାଇ ପକ୍ଷରୁ କେହି ହାଜର ହୋଇ ନଥିଲେ, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏଥିପାଇଁ ଚାପ ପକାଇ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଆରୋପିତ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହୁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।